

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรักษาพยาบาลยามเมื่อเจ็บป่วยนั้น นับวันมีแต่จะบานปลายและลุกลาม ดูไฟไหม้ป่าหรือมหาอุทกภัย หากไม่มีทุนสำรองหรือทุนอุดหนุน คนไข้ก็มีแต่จะเอาชีวิตไปทิ้ง เพราะไม่มีเงินจ่ายค่ารักษา... ข้าพเจ้าเคยพบเรื่องปัสสาวะของคนไข้มีสีเลือดแดงในถุงปัสสาวะหลังผาคอลดมาแล้วไม่ต่ำกว่า 40 – 50 ราย ในช่วง 20 กว่าปีที่ผ่านมา แต่ข้าพเจ้าไม่เคยตกใจเท่าครั้งนี้เลย เพราะสีเลือดในถุงน้ำปัสสาวะครั้งนี้ สีแดงเข้มจริงๆ อนึ่ง ปัจจุบัน คนไข้มักชี้ตกใจอะไรนิดหน่อย ก็ฟ้องร้อง แบบไม่ให้ทันตั้งตัว ซึ่งอาจเกิดขึ้นเนื่องด้วยค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลแพงมาก คนไข้และญาติ จำเป็นต้องเรียกร้องเอาจากความไม่พอใจหรือตกใจในทุกกรณีที่สงสัยว่าจะมีภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้น....

ข้าพเจ้าพูดเรื่อยเปื่อยในห้องคนไข้สักพัก ก็เดินออกมาด้วยความไม่สบายใจ พอถึงเคาน์เตอร์พยาบาล ก็สั่งการกับพยาบาลว่า “เพิ่มอัตราเร่งของน้ำเกลืออีกหน่อย และช่วยรายงานผมเป็นระยะๆ ด้วยว่า เลือดที่ออกจากกระเพาะปัสสาวะในช่วงนี้ไป จะมีสีแดงเข้มเช่นนี้อีกหรือเปล่า?”

นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังให้พยาบาลที่หอผู้ป่วยชั้น 5 โทรศัพท์ติดต่อศัลยแพทย์ทางเดินปัสสาวะ เพื่อปรึกษากรณีนี้ ข้าพเจ้าถามพยาบาลคนนั้นว่า “หมอ URO (ศัลยแพทย์ทางเดินปัสสาวะ) คนไหนเก่ง” พยาบาลคนนั้นตอบว่า “คุณหมอสุพิทักษ์ อยู่เวร First call” ข้าพเจ้าจึงโทรศัพท์ปรึกษากับคุณหมอ โดยเล่าให้ทราบฯ “คนไข้รายนี้ เพิ่งผ่าตัดคลอดไปราวเที่ยงคืน ตอนนั้นปัสสาวะมีสีแดงเรื่อๆ ไม่แดงเข้มมากนัก (Hematuria) แต่...ตอนนี้ เวลาผ่านไปกว่า 6 ชั่วโมง ปัสสาวะยังมีสีแดงอยู่เลย แถบสียังเข้มขึ้นอีกด้วย ไม่รู้ว่าตอนเย็บปิดแผลบนตัวมดลูกส่วนล่าง ผมจะพลาดปล่อยให้เข็มเย็บเขาไปที่มดลูกกระเพาะปัสสาวะหรือเปล่า? กรณีอย่างนี้จะทำยังไงดี ต้องส่องดูในกระเพาะปัสสาวะ (Cystoscope) หรือเปล่า”

คุณหมอสุพิทักษ์ตอบว่า “ขอผมดูคนไข้ก่อนก็แล้วกัน แต่ถ้าอาจารย์เย็บแล้วเข็มที่เข้าไปในกระเพาะปัสสาวะจริงๆ สักเข็มสองเข็ม ก็ไม่น่าจะเป็นอะไร อยากรู้ก็ตาม...คงต้องใส่สายปัสสาวะให้คนไข้ค้างไว้ยาวนานหน่อย สัก 5 – 7 วัน”

ตอนเช้าคุณหมอสุพิทักษ์ได้ไปดูคนไข้ญาติตนราว 10 นาฬิกา และโทรศัพท์มาหาข้าพเจ้าทันที คุณหมอบอกว่า “ปัสสาวะของคนไข้ คุ้มสีเลือด คงไม่จำเป็นต้องนำคนไข้ไปส่องตรวจดูในกระเพาะปัสสาวะ (Cystoscope) หรือ” ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมาก ที่ไม่เกิดเหตุการณ์ร้ายจนถึงขั้นต้องส่องกล้อง (Cystoscope) เข้าไปดูในกระเพาะปัสสาวะของคนไข้ เพราะนั่นเท่ากับสร้างความไม่พอใจให้กับคนไข้, สามี่ รวมทั้งบรรดาญาติๆ อันอาจนำไปสู่การฟ้องร้องในที่สุด อยากรู้ก็ตาม ข้าพเจ้าได้ออกกับพยาบาลที่นั่นว่า “หากจำเป็นต้องทำอะไรให้กับคนไข้ ตามที่ศัลยแพทย์ทางเดินปัสสาวะร้องขอ ค่าใช้จ่ายให้ตัดเข้าบัญชีของผม” ซึ่งหมายความว่า ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาลอื่นๆ ของคนไข้ทั้งหมด วันนั้น ข้าพเจ้าได้โทรศัพท์เข้าไปที่หอผู้ป่วย สอบถามเรื่องปัสสาวะของคุณไข้ญาติตนเกือบทุกชั่วโมง ผลปรากฏว่า ปัสสาวะมีสีแดงจางลงตามลำดับ

กลางคืนวันนั้น ข้าพเจ้าได้ขึ้นไปเยี่ยมคุณไข้ญาติตนอีก สังเกตว่า “น้ำปัสสาวะในสายสวนและในถุงปัสสาวะไม่มีสีแดงฉานเหมือนตอนเช้า คงเป็นสีแดงเรื่อๆ เท่านั้น” ข้าพเจ้าพูดกับคุณไข้ญาติตนว่า “ไม่จำเป็นต้องผ่าตัดเปิดหน้าท้องใหม่ หรือส่องกล้องเข้าไปในกระเพาะปัสสาวะอีกแล้ว เพียงแต่ต้องใส่สายสวนนานหน่อย และคาดว่าเธอจะหายสาบสูญ (ปัสสาวะ) ออกในตอนเช้าวันพุธหรือพฤหัสบดี..ข้าไปสักวันสองวัน” ข้าพเจ้าพูดออกไปเช่นนั้น ด้วยประสบการณ์ที่เคยพบเจอ แต่พอพบเจ้าหน้าที่พยาบาล ข้าพเจ้าก็บอกกับพยาบาลว่า “การเอาสายปัสสาวะออก (off urinary catheter) เมื่อไหร่นี้ก็แล้วแต่อาจารย์สุพิทักษ์”

วันอังคาร ข้าพเจ้าไปเยี่ยมคนไข้แต่เช้ามีด สังเกตว่า “ในสายสวนปัสสาวะของคนไข้ ไม่มีตะกอนเลือดอีกแล้ว” ข้าพเจ้าดีใจจนบอกไม่ถูก หลังจากพูดคุยกับคุณไข้ญาติตนสักพักหนึ่ง จึงทราบฯ “ทางบริษัทของสามี่เธอจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ทั้งหมด” ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าโล่งใจได้นิดหนึ่ง...

วันพุธ ข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมคนไข้อีกและเห็นว่า “ปัสสาวะของคนไข้สีเหลืองใสเหมือนของคนปกติ” ข้าพเจ้าออกจะมั่นใจว่า “ณ ขณะนี้ คนไข้คงสามารถกลับบ้านได้ตามปกติ คือ 4 วันนับจากวันผ่าตัด” แต่พอออกไปที่เคาน์เตอร์พยาบาล จึงได้ทราบฯ “อาจารย์สุพิทักษ์ ต้องการให้คนไข้ใส่สายสวนปัสสาวะต่อไปอีก 3 – 4 วัน”

วันพฤหัสบดี ข้าพเจ้ายังคงไปทำงานที่โรงพยาบาลตำรวจตามปกติ พอตกเย็น ทางพยาบาลหอผู้ป่วยได้โทรมาบอกข้าพเจ้าว่า “คนไข้ขอกลับบ้าน และอาจารย์สุพิทักษ์ก็อนุญาตแล้วด้วย” ข้าพเจ้ารีบเดินทางไปดูคนไข้ทันที เจ้าหน้าที่พยาบาลบอกว่า “คนไข้ได้โทรศัพท์ติดต่อกับอาจารย์สุพิทักษ์ อาจารย์บอกว่าให้เอาสายสวนปัสสาวะออกได้ หลังจากนั้น คนไข้ก็ปัสสาวะได้ตามปกติ ไม่มีปัญหาอะไร”

พบบหน้าคนไข้ คุณไข้ญาติตนได้ถามข้าพเจ้าว่า “ทำไมค่าใช้จ่าย ถึงบานปลายเป็น 7 - 8 หมื่นละหมอ เราไม่ได้ทำอะไรเลย” ข้าพเจ้าอึ้งอยู่สักพัก ก็ขอตัวไปสอบถามจากพยาบาล โดยยังพูดกับคนไข้และญาติท่านเองเดิมอีกว่า “ไม่เป็นไร เดียวถ้ามีปัญหาอะไร (เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย) ค่าแพทย์ต่างๆ ผมจะขอให้ทางโรงพยาบาลตัดออก” พยาบาลได้ชี้แจงให้ฟังว่า “ที่คนไข้บอกมานั้น เป็นการรักษาที่ยังไม่คิดแบบ Package พอคิดแบบ Package จำนวนเงินก็จะลดลง” และพูดเสริมเพิ่มเติมว่า “นี่ยังดีนะ ที่เจอคุณหมอสุพิทักษ์ หากไปเจอกับคุณหมอ URO ท่านอื่นบางคน คนไข้คงถูกจับไปส่องกล้องกระเพาะปัสสาวะแล้ว และจะต้องนอนพักโรงพยาบาลต่ออีก 5 – 7 วัน ค่าใช้จ่ายมีหวังต้องเกินหลักแสน” ในที่สุดคนไข้ก็ชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดแบบ Package ผ่านทางบริษัทฯ

ข้าพเจ้าได้ผ่านเรื่องเลวร้ายเช่นนี้มาหลายครั้งหลายหน แต่คราวนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นพรั่นพรึงไม่น้อย เพราะหากคนไข้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงจนจ่ายไม่ไหว...เขาจะเรียกร้องเอาจากข้าพเจ้า

...ค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน ระยะเวลาๆ มานี้ ไม่ว่าจะเป็นของโรงพยาบาลเอกชนหรือรัฐ ก็แพงแบบน่าใจหาย ด้วยเหตุนี้การฟ้องร้องแพทย์จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และเกิดขึ้นอย่างมากมาย เพราะความไม่พอใจ อันเป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายและภาวะแทรกซ้อนของคนไข้ ข้าพเจ้าอยากได้ใครสักคนที่มีอำนาจ ช่วยจัดตั้ง “สหกรณ์คนป่วย (ช่วยคนไข้)” ขึ้นมา โดยระดมทุนจากคนไข้และคนจนทั่วไปทั่วทุกสารทิศ

ในรูปแบบระบบสหกรณ์ ยามเมื่อเจ็บป่วย คนไข้จะได้สามารถไปกู้ยืมหรือขอความอนุเคราะห์ฟรี ตามเหตุอันควร
เนื่องด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลยามเมื่อเจ็บป่วยนั้น นับวันมีแต่จะบานปลายและลุกลาม ดุจไฟไหม้ป่าหรือมหาอุทกภัย หากไม่มีทุนสำรองหรือทุนอุดหนุน
คนไข้ก็มีแต่จะเอาชีวิตไปทิ้ง เพราะไม่มีเงินจ่ายค่ารักษา...

จากที่ข้าพเจ้าเคยเห็นและได้ยินมา พ่อแม่ พี่น้องและญาติของคนไข้จำนวนหนึ่ง จำต้องกลายเป็นคนจนข้างถนน ไร้ที่อยู่อาศัยในช่วงข้ามคืน เพราะจำเป็นต้องขายไร่
ขายนา เพื่อช่วยรักษาชีวิตคนไข้ในเบื้องต้น แต่ในที่สุด ก็หนีไม่พ้นเงื้อมมือของมัจจุราช...

นี่คือความจริงแท้แน่นอนทีเดียว การเจ็บป่วย คือ ใส่ห่วยแห่งหายนะ จนมีคำกล่าวติดตลกว่า ‘ไม่มีเงินค่ารักษา ก็จงไปตายซะ’

พ.ต.อ.นพ. เสรี อีรพงษ์